

готваръ като видѣлъ чвждо квче, вловилъ го за опашкѫ-тѫ, и свхъ отъ прохода, хвърлилъ го долъ на земи-ж-тѫ, гдѣ-то останало замаено. Други-тѣ квче-та дошли при него, и го пытали защо лежи тамо, и какъ сѧ е погостило, а онъ имъ рѣкло, охъ пріатели! толкоди съмъ ало и пило, что-то не знаи-ж отъ гдѣ съмъ излѣзло. Чвжди-тѣ обѣди не быватъ каквы-го ги мыслимы.

КОНЬ И МАГАРЕ.

Нѣкой человѣкъ ималъ конь и магаре; и като ги каралъ натоварени рекло магаре-то на коня; земни отъ товара ми малко, ако щенъ да останѣ заравъ, а той сѧ не склонилъ. Магаре-то отъ много грудъ паднало и сѧ сврьшило. Отъ панинъ-тѣ имъ, като натоварилъ сичкій товаръ на коня приложилъ и на магаре-го кожѫ-тѫ, тога дзи конь-тѣ плачишка-та дѣмалъ: Тежко ми сире махъ! що